

[Thomsen.]

dette høje Ting, hvad enten vi staar i det ene eller det andet Parti, at støtte Landbruget, støtte L. S., Mejeriernes og Slagteriernes Organisationer, der repræsenterer det samlede Landbrug, i deres rimelige Krav. En Pligt maa det under de forhaandenværende Omstændigheder være, hvis man da ikke vil betragtes som en daarlig Kammerat, at støtte de Bestræbelser, der gaar ud paa med alle til Raadighed staaende lovlige Midler at gennemtvinge retfærdige Arbejdsvilkaar for Landbruget. Skellinien mellem danske Landmænd vil sikkert i Fremtiden blive for eller imod en aktiv maalbevidst Indsats. Her er ikke Plads for et Baade-og, ikke Plads for, at erhvervsøkonomiske Interesser dikteres af mere eller mindre begavede partipolitiske Standpunkter, som i Regelen forfølger helt andre Maal.

Til Landmændene i denne Sal — der er da nogle Stykker — vil jeg sige: Nu har vort Erhverv været til Grin længe nok, nu gælder det Enten — eller; der ersnakket — ja, i Virkeligheden 9 Aar for længe. Jeg vil derfor slutte med paa det indstændigste at henstille til alle her i Tinget, der forstaar, hvor det bærer hen, at de fra denne Talerstol, i Pressen, og hvor ellers Lejlighed gives, siger Sandheden om de økonomiske Magtforhold og animerer Landbruget til gennem ubrødeligt Sammenhold at etablere sig som den stærkeste af de stærke økonomiske Magtfaktorer i dette Land. Det maa gøres, ikke alene for Landbrugets, men for Landets Skyld. Naar Landbruget bliver sig sin Magt bevidst og handler i Stedet for at snakke, saa vil det beskedne Krav, der stilles, blive opfyldt, saa vil det, som jeg tidligere har fremhævet, ikke dreje sig om Aar eller Maaneder, men saa vil det kun dreje sig om Timer. Dette nødvendige Arbejde kan gøres med en god Samvittighed, fordi de Forhold, vi lever under, maa bringes til Ophør, og fordi den bedste Landbrugs politik er den bedste Samfunds- og den bedste Grænsepolitik.

Holstein: Det var en saare karakteristisk og symptomatisk Tale, hvormed Ministeriets Chef afsluttede den tyndeste Rigsdagssamling i den tungeste politiske Situation, som nogen i denne Sal har oplevet. Resultatet af den højtærede Statsministers Politik, dens Facit er, at det danske Statskib som en rorløs Havarist slingrer af Sted for Vind og Vove med en Skipper, som skiftevis figurerer og repræsenterer Kaptajn paa Kommandobroen og sover med Bukserne paa i Spisesalonen. Naar jeg sammenligner

den højtærede Statsministers Taler i hans politiske Velmagtsdage for en 10—15 Aar siden med de Taler og Interviews — og disse Interviews er jo legio; der er jo snart ikke det Rejsegilde her i Landet, uden at den højtærede Statsminister enten kredenser det med sin personlige Nærværelse eller med et Interview —, naar jeg sammenligner disse Indlæg nu med hans tidligere politiske Præstationer, kan jeg ikke lade være med at rejse det Spørgsmaal, om det ikke er en Politiker; der har levet sin bedste Tid, om han i Virkeligheden er Fremtidens Mand og i Stand til at bære Fremtiden politisk her i Landet, om han ikke i udpræget Grad tilhører Fortiden. Jeg har Indtrykket af, at den højtærede Statsminister politisk set, som man siger, har toppet. Han er nu sunket ned til at anvende til Stadighed i sine Indlæg i Debatterne et Ræsonnement saa primitivt, en Argumentation saa vulgær, at man skal ud paa Vælgermøder i de fjerneste Ravnekroge for at høre den sidste af de sidste staa Maal med, hvad den højtærede Statsminister tillader sig at præstere som Udtryk for Statschefens intellektuelle Habitus. Og hvad Redeligheden angaar, opfylder den højt regnet det Minimum, som er nødvendig, for at der overhovedet kan blive Tale om civiliseret Omgang mellem Mennesker.

Da det ikke er tilladt, formoder jeg, at drage den højtærede Statsministers Tilregnelighed i Tvivl, maa jeg til Gengæld sige, at hans Dumdristighed er saa meget mere utvivlsom. Han tillod sig her at fremdrage en Proces, som jeg nok uden at komme i Konflikt med Sandheden tør sige var alt andet end flatterende for den højtærede Statsminister. Det er mig ikke behageligt at skulle fremdrage denne Sag; men den højtærede Statsminister har offentlig provokeret mig til det, og da jeg ser, at den skjulte Haands Blade her i Hovedstaden allerede er i Færd med at fremstille det, som om jeg er en gemen Bagvasker over for den højtærede Statsminister, saa tror jeg, det er heldigst, at vi med denne Proces, som jo er offentlig tilgængelig, tager et lille Opgør her af samme Art som det, der fra konservative Juristers Side med Rette blev taget i Gaar med Hensyn til andre Processer, som var beklagelige symptomatiske Udtryk for, at Retsplejen og Retsikkerheden og den offentlige Moral her i Landet lader en hel Del tilbage at ønske.

Med denne Proces eller denne Rets-sag forholdt det sig paa følgende Maade: Under Forundersøgelsen i det offentlige Sag mod Ritmester Lembcke erklærede den nu saa famøse Politiaadvokat Johnsen, at